

Crist ha ressuscitat!

Aquesta és la gran notícia de la festa que avui estrenem i que s'allargarà fins a la Pentecosta. És la notícia que dona sentit al nostre seguiment de Crist. És la notícia que fa que nosaltres siguem cristians.

Avui celebrem ben joiosament la Pasqua; celebrem que, enmig de la negra nit de la mort, enmig de les nostres nits més negres de desesperança, esclata amb molta força una gran llum: la del Crist ressuscitat. Celebrem que, malgrat els neguits i les contradiccions d'aquests temps de pandèmia, malgrat el sofriment i la mort, Déu és un Déu de Vida, i Déu ens dona nova Vida!

El Rei de la vida, que ha passat per la mort, ja regna amb nova vida. Celebrem el pas del Senyor a aquesta Vida nova. I ho celebrem perquè creiem que la seva resurrecció no és pas un privilegi per a ell tot sol, sinó que ell ha estat el primer a obrir-nos a tots nosaltres les portes que deixen el pas lliure a la Vida plena, a la resurrecció. És el que en aquesta festa ens recorda sant Pau en la seva Carta als romans: «Si hem mort amb Crist, creiem que també viurem amb ell.» (Rm 6,8).

La festa de Pasqua pels cristians és la més important de totes perquè ens fa adonar que Déu ens estima i que ens ha estimat des dels inicis, des de la creació del món. El que vol Ell és salvar-nos, i ho vol ja des del principi de la història, fins al punt de ser ell mateix qui ens acompanya per mitjà del seu Fill, un Fill que s'ha encarnat i ha hagut de passar per la passió, mort i resurrecció.

El desig de Déu, expressat pel profeta Ezequiel és aquest: «Us donaré un cor nou i posaré un esperit nou dins vostre: trauré de vosaltres aquest cor de pedra i us en donaré un de carn.» (Ez 36,26). Nosaltres, els cristians, sabem que, «aquest cor nou» i aquest «esperit nou», Déu ens els ha donat per mitjà del baptisme. I davant d'això, la pregunta que ens podríem fer durant la Pasqua seria aquesta: Deixo que Déu em toqui veritablement el cor? A l'hora de la veritat, deixo que Déu canviï i renovi el meu cor? Deixo que Déu canviï i renovi la meua vida?

Per Pasqua no celebrem un fet passat, ni celebrem un aniversari. Nosaltres celebrem que Jesús està present enmig nostre com a Ressuscitat, ara i aquí. És ell qui dona sentit a la nostra vida i per això el volem seguir.

L'Evangelí, que sempre és una Bona Nova, fa que aquelles dones —Maria Magdalena i l'altra Maria—, que havien anat a veure el sepulcre, se'n tornin essent portadores de la gran notícia de la Resurrecció. Jesús els sortí al pas i els digué: «No tingueu por. Aneu a dir als meus germans que vagin a Galilea i que allà em veuran.» (Mt 28,1-10). I, des d'aleshores, també nosaltres estem cridats a ser portadors d'aquesta Bona Notícia a tots els homes i dones del nostre món.

Us desitjo que, enmig dels neguits i de les esperances que estem vivint, la joia Pasqual us animi a esdevenir cada cop més fidels seguidors del Crist i testimonis seus enmig del món. Que en veure el vostre exemple i la joia que porteu en el vostre cor, molts tinguin ganes de seguir el Senyor. Que ell ens hi ajudi. Santa Pasqua a tots i a totes!